

'Het daybed in de serre is mijn favoriete plek in huis. Deuren naar de tuin die open staan, de zon die naar binnen schijnt, kussens in mijn rug, kop koffie met een krant erbij. Dan heb je aan mij geen kind meer.'

WAAR KENNEN WE THEO-BERT POT (32) VAN?

BEROEP 'Samen met een goede vriendin, die ik heb leren kennen op de kunstacademie, heb ik een grafisch ontwerpstudio Pot & van der Velden. Het is een droom die is uitgekomen. Daarnaast heb ik de blog thenicestuffcollector.com. Ik ben nooit uitgezameld en vond te veel mooi wat ik niet meer allemaal kwijt kon op Instagram via @theobert_pot.'

WOONT 'Met Jelle van de Schoor, hij heeft zijn eigen studio als interieurarchitect. Twee interieur-freaks in één huis dus. Een hond staat op mijn wishlist, maar op diezelfde wishlist staat dan ook tijd om de hond uit te laten. Dus doen we het voorlopig nog met onze hond van porselein.'

ACTUEEL 'Ik ben de winnaar van de vtwonon Blogger's Award 2016, categorie Beginner. Omdat ik nog maar net met mijn blog was begonnen, vond ik het te vroeg om mezelf in te schrijven. En toen heeft iemand anders dat gedaan? Wie? Daar heb ik geen idee van, maar ik ben die persoon erg dankbaar. Het is een eer en de award heeft me al veel gebracht.'

De 7 woonzonden van Theo-Bert Pot

vtwonon Blogger's Award winnaar Theo-Bert Pot timmert al aardig aan de weg als social influencer. Op Instagram is zijn Haagse herenhuis altijd *picture perfect*, maar de werkelijkheid is soms weerbarstiger. 'Klussen? Ik zou eigenlijk moeten accepteren dat ik twee linkerhanden heb.'

TEKST YMKE VAN ZWOLL | FOTOGRAFIE THEO-BERT POT

1 GULZIGHEID

'We hadden al het een en ander aan planten, maar sinds groen in huis een hype is, hebben we die trend nog wat aangedikt. Niet met planten die je bij de Intratuin haalt, maar met planten die anders zijn dan anders qua structuur, blad of vorm. Ook nu begin ik door te slaan en vergeet regelmatig dat we geen villa tot onze beschikking hebben. Aan zuurstof dus geen gebrek in huize Pot en Van de Schoor. Miskopen zijn mij niet vreemd. Lijkt iets leuk in de winkel, slaat het thuis als een tang op een varken. In principe is de regel, althans volgens Jelle, 'iets erin, dan iets eruit'. En dat snap ik ook wel gezien mijn verzameldrift. Maar mijn uitdaging is de aankoop tóch een plekje te geven zonder dat het voller lijkt. Ik mag dan zo'n twintig vaasjes hebben, die eenentwintigste kan er best bij. Als ik ze groepeer, valt het niemand op. Maar ik vrees dat er een moment komt dat er écht niets anders op zit dan spullen weg te doen. Of dat punt al bereikt is? Ik vind van niet, maar daar zijn de meningen over verdeeld.'

2 HEBZUCHT

'Ik ben een verzamelaar van alles wat met interieur te maken heeft, en ik geef toe, ik kan daarin doorslaan. Vooral mijn behoefte aan keramiek is onverzadigbaar. Jelle krabt zich regelmatig achter zijn oren als ik thuis kom met de zoveelste vaas of schaal. Of we die echt nodig hadden? Nou, ja dus. Ik houd van variëren, bij ons eten de gasten nooit van dezelfde borden, en ik word gewoon heel blij van servies. Borden, vaasjes, kommen, schaaltes. Oud of nieuw, duur en design tot goedkoop van de kringloop of de brocante. Niet weggestopt achter het glas, maar gezellig op schappen in de keuken. Een andere tic zijn lampen. Alleen in de woonkamer hebben we er al negentien. Dat wil niet zeggen dat we in een lichtbak wonen en ons huis vanuit de lucht te zien is. De lampen zijn nooit allemaal tegelijk aan. Iedere lamp geeft een andere sfeer en belicht verschillende dingen. En als ik weer eens wat anders wil, verplaats ik een lampje, of wissel ik de kap. Voor een mooi en designexemplaar wordt gespaard, dat gaat dan natuurlijk wel in overleg met Jelle.'

'Inspiratie halen we uit reizen, tijdschriften, woonwinkels, zelfs horeca. In restaurants en hotels gaan ontwerpers vaak verder dan in huizen, daar kijken we graag naar. In Hotel Costes en Mama Shelter in Parijs is alles donker en intiem.'

3 LUIHEID

'Heerlijk hoor, luieren op de bank. Of uitslapen. Maar nooit voor lang. Er is altijd wel wat te doen. Mijn handen jeuken voortdurend. De behoefte om te veranderen in huis is groot. Zal ik dat tafeltje daar neerzetten? De kast van plaats wisselen? De muur een andere kleur geven? De uitdaging om het thuis toch iedere keer weer een beetje te veranderen is onuitputtelijk. En als ik 'uit-veranderd' ben, moet ik de deur uit. Naar een museum om geïnspireerd te worden of de stad in op zoek naar je weet maar nooit wat ik tegenkom. Het huishouden is niet mijn grootste hobby, maar ik doe het wel. Vooral omdat ik een schoon huis zo fijn vind. En omdat het net zo handig is, dat, als er tóch iets verplaatst wordt, ik er dan meteen een doekje overheen haal. Dus ook hier geen luiheid. Ik zou alleen wat vaker de ramen kunnen lappen.'

'We hebben ontdekt dat alles in één tint meer rust geeft dan één wand in een bepaalde kleur. Voordeel van dit huis is natuurlijk wel dat het plafond hoog is. Dat compenseert en daardoor is het mooi in balans.'

DE 7 WOONZONDEN

4 LUST

'Bij lust denk ik aan de slaapkamer. Ons gezellige holletje met leuke lampen, warme, donkere kleuren op de muur, veel kussens en geurkaarsen. En het isuttig misschien, maar bij lust denk ik ook aan friskgewassen linnen op het bed. Ons bed is klein, slechts één meter veertig bij twee meter, maar het dekbed is mega, twee veertig bij twee meter twintig. Zo hebben we het nooit koud. Lust staat bij mij ook voor taarten bakken, omdat ik een zoetekauw ben én van bakken houd. Minstens een keer per week staat er een baksel in de oven. Van worteltaart tot iets met dadels of een laagjestaart met fruit en zoetigheid. Een lust voor het oog is de kandelaar die ik van Jelle kreeg toen we vijf jaar samen waren, het stolpje met daarin een foto van mijn lieve vader die helaas is overleden én onze gekleurde muren, allemaal in hetzelfde palet. Van indigoblauw tot off black, peach of donker- en felgroen. Wit, daar ben ik niet van. Het is saai en ik houd van levendig, mocht dat nog niet duidelijk zijn.'

“ Het dekbed is veel te groot voor ons bed, zo hebben we het nooit koud ”

'Ons huis is een Haags karakteristiek huis van begin 1900 met bijbehorende ornamenten, marmeren vloeren en schouwen. Het is een hoekpand en heeft vier etages, wij wonen op de begane grond. Onze negentig vierkante meter bestaat uit een kamer en suite, een keuken, slaap- en badkamer, een serre en een tuin die voor stadse begrippen best groot is én, niet onbelangrijk, zon heeft.'

“ De seventies look van de bank bezorgt mij iedere dag een glimlach ”

5 JIJDELHEID

'Trots ben ik op onze bank die we vorig jaar hebben gekocht. Een donkergroene Togo van Ligne Roset. Een typisch geval van liefde op het eerste gezicht. Hij zit goddelijk, het is een soort plofbank, lekker laag bij de grond, alsof je in een zitkuil hangt. De seventies look bezorgt mij iedere dag een glimlach. Ik kan niet wachten tot ie versleten raakt, want ik weer zeker dat ie over twintig jaar nog mooier is. De bank, gecombineerd met de enorme Marokkaanse berber, vormt de perfecte match. Knus met een knipoog. Het kleed vonden we op worldofblends.nl van Edith Sterk. Een stewardess die van over de hele wereld spullen verzamelt en verkoopt. Behalve de zithoek is ook op de werkbank, voorzien van de nodige verfspetters, een eyecatcher. Hij is gemaakt door de vader van Jelle en staat vol met planten en, hoe kan het ook anders, stapels borden, mokken en kommen.'

6 JALOEZIE

'Jaloers ben ik op mensen met een bed & breakfast. Als het gelijknamige programma bij omroep Max op tv is, zit ik aan de buis gekluisterd. Die kneuterigheid, daar houd ik van. De mensen zijn blij, want ze hebben vakantie, en ik mag ze nog blijer maken. Dat verzorgende zit in mij en met een b&b heb ik meteen een extra reden om nóg meer taarten te bakken. Om nóg meer spullen te zoeken en te kopen. En om nóg meer te kunnen veranderen en stylen. Daarbij komt, we wonen in Den Haag. De stad wordt steeds hipper en het strand ligt om de hoek. Eigenlijk is er geen reden om het niet te doen. Er is slechts één obstakel. We hebben er geen ruimte voor.'

'Mijn niet te stuiten verzamel-drang is denk ik wel mijn grootste zonde. Je zou het hebzucht kunnen noemen.'

'Te veel stylen houden we niet zo van, we kopen en doen gewoon wat we mooi vinden. Als je echt iets oprecht mooi vindt, past het wel. Daar moet je niet te geforceerd over doen. En zo niet, dan draai je het weer terug. Bij twijfel doen, zeggen we altijd.'

7 WOEDE

'Klussen. Daar gaan mijn haren van overeind staan. Vooral omdat ik het niet kan. Heb ik eindelijk een lamp in de muur bevestigd, kukelt ie naar beneden omdat de plug te groot is. Of dacht ik dat een plank recht hing, dondert het twaalfdelig wijnservies, wat ik vol trots een plek had gegeven op die plank, in scherven op de grond. En als dan wel alles goed lijkt te gaan, stoot ik per ongeluk de pot verf om. Klussen, ik moet het gewoon niet willen en accepteren dat ik twee linkerhanden heb. Maar nee, ik probeer het toch iedere keer weer. Gewoon omdat ik geen geduld heb. Die nieuwe lamp moet nu eenmaal het liefst dezelfde avond nog een plek krijgen. En ik kan moeilijk vragen of die broer of vriend uit de buurt stante pede langs komt op een zaterdagavond. En Jelle mag dan veel kwaliteiten hebben, klussen is ook niet zijn ding. Dus samen een klusje klaren, is al helemaal geen optie. Ken je het cliché van het in elkaar zetten van een Ikea kast? Nou dat klopt bij ons. Ik ben niet gauw boos, maar zodra Jelle en ik samen gaan klussen, kun je er donder op zeggen dat er leuke woorden uit mijn mond komen.'